

Οικουμενικός Πατριάρχης: «Αντιπαρερχόμεθα τις ύβρεις Οικουμενικού Πατριαρχείου έχοντας τη βεβαιότητα ότι ε

Αναφορά του Οικουμενικού Πατριάρχου στην πρόσφατη χορήγηση του Τόμου Αυτοκεφαλίας στην Εκκλησία της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. Κωνσταντίνου Π. Χρήστου σε Άρχοντα Οφφικιάλιο της Αγίας του Χρ

Φωτογραφίες: Νικόλαος Μαγγίνας / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Στο ιστορικό γεγονός της χορηγήσεως του Τόμου της Αυτοκεφαλίας στη νεοσύστατη Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας αναφέρθηκε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, παρουσία των μελών της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, κατά τη χειροθεσία του Καθηγητού του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας, της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνου Χρήστου, σε Άρχοντα Ασηκρήτη.

«Είναι ένα γεγονός το οποίον έχει ήδη καταγραφεί εις τας δέλτους της εκκλησιαστικής και όχι μόνον ιστορίας και εναπόκειται εις τας αδελφάς Εκκλησίας, τας κατά τόπους, τας Αυτοκέφαλους, με πρώτα τα Πρεσβυγενή Πατριαρχεία, να αναγνωρίσουν την νέαν Αδελφην Εκκλησίαν και να εντάξουν το όνομα του Προκαθημένου της εις τα ορθόδοξα Δίπτυχα. Υπάρχουν ίσως δισταγμοί ακόμη, αλλά είμεθα βέβαιοι ότι τούτο θα γίνει και η μία Εκκλησία μετά την άλλην θα αναγνωρίσουν την δεκάτην πέμπτην Ορθόδοξον Αυτοκέφαλον Εκκλησίαν και θα μνημονεύουν τον Προκαθημένον της εις τα Δίπτυχα. Είναι γεγονός, και είναι κοινόν μυστικόν, ότι δια αυτήν την πρωτοβουλίαν της, η Μητέρα Εκκλησία, επινέθη από πολλούς, ανεγνωρίσθη η ορθότης της πρωτοβουλίας της, αλλά και από άλλους εξυβρίσθη και εχρησιμοποιήθησαν βαρείαι εκφράσεις και εναντίον του Θεσμού και εναντίον του προσώπου του ομιλούντος. Αυτά τα αντιπαρερχόμεθα εν τη βεβαιότητι ότι επράξαμεν το δέον, το ορθόν».

Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, υπογράμμισε ότι το σύνολο των μελών της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου είναι βέβαιοι για την ορθότητα της απόφασης αυτής, αφενός μεν διότι ήταν δικαίωμα των εκατομμυρίων ορθοδόξων πιστών της Ουκρανίας «να αποκτήσουν και αυτοί, όπως όλοι οι λαοί των Βαλκανίων, όπως όλες οι νεότερες Αυτοκέφαλες Ορθόδοξε Εκκλησίες, την ανεξαρτησίαν

των και την ελευθερίαν των», και αφετέρου ήταν δικαίωμα της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως να χορηγήσει αυτό το Αυτοκέφαλο στην Εκκλησία της Ουκρανίας «καθότι αυτή και μόνον έχει το δικαίωμα και το προνόμιον από την ιστορίαν, τους Ιερούς Κανόνες και την πράξιν της Ορθοδόξου Εκκλησίας να απονέμει το Αυτοκέφαλον, το οποίον είναι πάντοτε επ' αναφορά προς μίαν μελλοντικήν Οικουμενικήν Σύνοδον, η οποία θα επικυρώσει αυτά τα Αυτοκέφαλα». Όπως διευκρίνισε, «κανένα Αυτοκέφαλο εκτός από τα Αυτοκέφαλα των Πρεσβυγενών Πατριαρχείων και της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Κύπρου δεν είναι τετελειωμένον, αλλά είναι επ' αναφορά προς μίαν Αγίαν Οικουμενικήν Σύνοδον, η οποία θα συνέλθει εις το μέλλον, συν Θεώ Αγίω». Υπενθύμισε δε, ότι η μαρτυρική Πρωτόθρονη Εκκλησία της Ορθοδοξίας, «εκένωσεν εαυτήν, εθυσιάσθη διά τα τέκνα της, και πολλά εξ αυτών εφάνησαν λίαν αγνώμονα προς την ευεργετήσασαν αυτά Μητέρα Εκκλησίαν».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ανέφερε ότι το 2019 συμπληρώνονται σαράντα χρόνια από την εκδημία του μεγάλου θεολόγου αιμνήστου πατρός Γεωργίου Φλωρόφσκυ και ανακοίνωσε την οργάνωση συνεδρίου, «δια να εξαρθεί η προσωπικότης, το θεολογικόν βάθος του πατρός Γεωργίου Φλωρόφσκυ και να του εκφράσουμε, εμείς οι Έλληνες ιδιαίτερος, την ευγνωμοσύνην μας δια όσα αγαθά ελάλησε και έγγραψε υπέρ του Γένους μας, υπέρ της συμβολής του Ελληνισμού εις την Θεολογίαν και εις την ανάπτυξιν των χριστιανικών δογμάτων. Του είμεθα όντως ευγνώμονες. Και ήτο Ρώσος στην καταγωγή, δεν ήτο Έλλην ο πατήρ Φλωρόφσκυ. Και μακάρι όλοι οι ομοεθνείς του, οι Σλάβοι, να είχαν την ίδια θεώρησιν των πραγμάτων, τα ίδια πιστεύματα, το ίδιο θεολογικόν βάθος, τότε θα είχαν αποφευχθεί πολλά εντός εισαγωγικών «παρatrάγουδα», τα οποία ταλαιπωρούν την ενότητα της Ορθοδοξίας κατά τις τελευταίας δεκαετίας».

Απευθυνόμενος στο νέο Άρχοντα εξήρε την προσφορά του στη θεολογική επιστήμη και ιδιαίτερος στη μελέτη της εκκλησιαστικής ιστορίας και του βυζαντινού πολιτισμού. «Συναγάλλεται σήμερα μεθ' ημών η

ψυχή του μακαριστού πατρός σας, του καθηγητού Παναγιώτου Χρήστου, ο οποίος προσέφερε πάμπολλα και πρωτοποριακά εις τον χώρο της Πατρολογίας και της Πατερικής Θεολογίας, διηκόνησε δε επί 23 συναπτά έτη (1966-1989) ευόρκως το καθήκμας Πατριαρχικόν Ίδρυμα Πατερικών Μελετών ως πρώτος Διευθυντής αυτού», είπε ο Οικουμενικός Πατριάρχης, και αναφερόμενος στο οφφικίο που του απένειμε υπενθύμισε ότι μεταξύ εκείνων που το έφεραν κατά τη βυζαντινή περίοδο ήταν και πολλοί σημαίνοντες θεολόγοι και σπουδαίοι εκκλησιαστικοί άνδρες.

«Και σήμερα η Εκκλησία έχει ανάγκην τοιούτων προσωπικοτήτων με πιστότητα εις την παράδοσιν και με ανοικτούς ορίζοντας, με λιπαράν παιδείαν και βαθειάν πίστιν, με εκκλησιαστικόν ήθος και γνώσιν του συγχρόνου κόσμου, με ορθόδοξον βίωμα και πνεύμα διακονίας. Σπουδάσετε και διδάσκετε, Εντιμολογιώτατε Άρχον, το λεγόμενον Βυζάντιον και τον πολιτισμόν του, όπου το αρχαίον ελληνικόν πνεύμα όχι μόνον δεν εξέλιπε, αλλά ενεπλουτίσθη εκ της δημιουργικής συναντήσεως με τον χριστιανισμόν και «ωλοκληρώθη εντός της Εκκλησίας», ως προσφυώς διετύπωσεν ο πρύτανις των Ορθοδόξων θεολόγων του 20ου αιώνας π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ. Ο καθήκμας πνευματικός πολιτισμός ήτο σύνθεσις του «κατά λόγον» ζην των Αρχαίων και του «εν Χριστώ» και «κατά Χριστόν» ζην των ημετέρων. Η πίστις ήτο εδώ «πλήρωσις» και όχι κατάργησις του λόγου. Εδώ εσφυρηλατήθησαν η πίστις, το ήθος και ο πολιτισμός, τα οποία, ως προσθέτει ο Φλωρόφσκυ, συγκροτούν την «οντολογικήν ταυτότητα» της Εκκλησίας, η οποία διασώζεται διά μέσου των αιώνων ως «οργανική συνέχεια», ως «παράδοσις της αληθείας», ως μαρτυρία διαρκούς παρουσίας του Αγίου Πνεύματος εν αυτή.

Αυτήν την αλήθειαν οφείλει να ενσαρκώνη και να εκφράζη και η σύγχρονος Ορθόδοξος θεολογία.